

“Return unto Me ... That I May Heal You”

By Elder S. Mark Palmer
Of the Presidency of the Seventy

“Mobalik ngari Kanako ... Aron Unta Ako Moayo Kaninyo”

Ni Elder S. Mark Palmer
Sa Kapangulohan sa Seventy

April 2025 general conference

*There is rejoicing in heaven over those who return.
It is not too late for you to come back.*

We once lived in a home surrounded by majestic trees. Next to the entrance was a beautiful willow tree. One sad night a mighty storm blew, and the willow came crashing down. It lay on the ground with its roots pulled out and was a sorry sight.

I was ready to rev up the chainsaw and cut the tree up for firewood when our neighbour came running out to stop me. He chastised me for giving up on the tree, and he emphatically urged us not to get rid of it. He then pointed to one root still in the ground and said that if we propped the tree up, cut off its branches, and nourished it, the roots would take hold once again.

I was sceptical and doubted how a tree so obviously fallen and in trouble could possibly survive and come back to life. I reasoned that even if it did begin growing again, it would surely not survive the next storm. But knowing our neighbour believed the tree still had a future, we went along with the plan.

And the result? After some time, we saw signs of life as the tree began to take root. Now, 12 years later, the tree is vibrant and full of life, with strong roots, and once again contributing to the beauty of the landscape.

While I meet Saints around the world, I am

Adunay pagmaya didto sa langit niadtong mobalik. Dili pa ulahi para kamo mobalik.

Kaniadto kami nagpuyo sa usa ka panimalay nga napalibotan sa maanindot kaayong mga kahoy. Tupad sa entrada mao ang usa ka matahom nga kahoy nga willow. Usa ka makaguol nga gabii ang kusog nga unos mihuros, ug ang willow natumba. Anaa na kini sa yuta nga naluka ang mga gamot niini ug makaguol tan-awon.

Andam na ko sa pagpaandar sa chainsaw ug putlon ang kahoy aron masugnod sa dihang ang among silingan nagdagan padulong nako aron sa pagpakgang kanako. Siya mibadlong nako sa pagsalikway na sa kahoy ug kusganong nag-awhag namo nga dili kini ilabay. Dayon gitudlo niya ang usa ka gamot nga naa gihapon sa yuta ug miingon nga kon among bangilan ang kahoy nga makabangon, putlon ang mga sanga, ug galmon kini, ang mga gamot makagunit pag-usab.

Nagduhaduha ko ug nagduda kon unsaon pagkabuhi og balik sa kahoy nga klaro kaayong natumba ug naglisod. Nangatarongan ko nga bisan kon kini mosugod sa pagtubo og usab, seguridad nga dili kini makalahutay sa sunod nga unos. Apan kay nakaila sa among silingan mituo nga ang kahoy aduna pay kaugmaon, miuyon kami sa plano.

Ug ang resulta? Human sa pipila ka panahon, among nakita ang timailhan nga nabuhi kini kay ang kahoy misugod sa paggamot. Karon, 12 na ka tuig ang milabay, ang kahoy buhi ug puno sa kinabuhi, nga adunay lig-on nga mga gamot ug sa makausa pa nakatampo sa katahom sa tala-awon.

Samtang nahimamat nako ang mga Santos sa

reminded of this willow tree and how there is hope even when all seems lost. Some once had testimonies of the gospel that were strong and vibrant like the willow. Then, for uniquely personal reasons, those testimonies became weakened, leading to a loss of faith. Others hang on with the slimmest of roots tapping into gospel soil.

Yet again and again, I am inspired by the stories of so many who have chosen to renew their discipleship and come back to their Church home. Rather than discarding their faith and belief like worthless firewood, instead they have responded to spiritual promptings and loving invitations to return.

I attended a stake conference in Korea where a returning member shared: “I thank the brothers for their willingness to accept my lack of faith and my weakness, for reaching out to me, and for the members who are always so kind to me. I still have a lot of friends around me who are less active. It’s funny, but they tell each other to go back to the Church to get their faith back. I think maybe they are all longing for faith.”

To all who are longing for faith, we invite you to come back. I promise your faith can be strengthened as you once again worship with the Saints.

A former missionary from Africa wrote a senior Church leader, apologising and seeking forgiveness for being offended by his teachings about a certain cultural tradition, which then led him to leave the Church. He humbly expressed: “Sadly, the fact that I took offense 15 years ago has made me pay an extremely heavy price. I lost so much—much more than I ever imagined. I am deeply embarrassed by the harm I may have caused along the way, but above all else I am pleased that I have found my way back.”

To all who recognise what you have lost, we invite you to come back so you can once again

tibuok kalibotan, napahinumdoman ko niining kahoy nga willow ug kon sa unsang paagi nga adunay paglaom bisan kon ang tanan ingon og wala na. Ang uban kaniadto nakabaton og pagpamatuod sa ebanghelyo nga lig-on ug buhi sama sa willow. Dayon, tungod sa lahi nga personal nga mga rason, kadto nga mga pagpamatuod nahimong huyang, misangpot ngadto sa pagkawala sa pagtuo. Ang uban nagpabilin nga adunay gamay nga pag-abag sa ebanghelyo.

Apan matag karon ug unya, ako nadasig sa mga istorya sa daghan nga mipili sa pagbag-o sa ilang pagkadisipulo ug mobalik ngadto sa ilang panimalay nga Simbahan. Imbis mosalikway sa ilang pagtuo ug gituohan sama sa walay bili nga kahoyng pangsugnod, hinoon sila mitubag ngadto sa espirituhanong pag-aghat ug mahigugmaong mga pagdapit sa pagbalik.

Mitambong ko og komperensiya sa stake didto sa Korea diin ang usa ka mibalik nga miyembro mipakigbahin: “Nagpasalamat ko sa mga brother tungod sa ilang kaandam sa pagdawat sa akong kakulang sa pagtuo ug sa akong kahuyang, alang sa pagtabang kanako, ug alang sa mga miyembro nga kanunayng mabination ngari nako. Ako daghan pa gihapon og mga higala nga naglibot kanako nga dili kaayo aktibo. Kataw-anan, apan sila mosulti sa usag usa sa pagbalik ngadto sa Simbahan aron mabalik ang ilang hugot nga pagtuo. Sa akong hunahuna tingali silang tanan gayodnangandoy sa hugot nga pagtuo.”

Ngadto sa tanan kinsa nangandoy alang sa hugot nga pagtuo, kami nagdapit kaninyo sa pagbalik. Ako mosaad nga ang inyong pagtuo mahimong mapalig-on kon kamo mosimba pag-usab uban sa mga Santos.

Usa ka kanhi misyonaryo gikan sa Africa misulat sa usa ka senior nga lider sa Simbahan, nangayog pasaylo ug nagtinguha og kapasayloan tungod sa pagkasilo sa iyang mga pagtudlo kabahin sa piho nga tradisyon sa kultura, diin mao ang hinungdan sa iyang pagbiya sa Simbahan. Siya mapaubsanong mipahayag: “Subo, ang kamatuoran nga mibati ko og kainsulto 15 ka tuig nang milabay nga akong gibasolan og maayo. Daghan kaayo ang nawala nako—labaw pa kaayo kaysa akong mahunahuna. Gikaulaw nako sa hilabihan ang kadaot nga akong nahimo, apan labaw sa tanan akong gikahimuot nga akong natultolan ang akong dalan sa pagbalik.”

Ngadto sa tanang miila sa unsay nawala kaninyo, kami nagdapit kaninyo sa pagbalik aron

taste the joyous fruit of the gospel.

A sister in the United States was gone from the Church for many years. Her story of coming back includes powerful lessons for parents and family members who anguish over loved ones who step away. She wrote:

“I could list a myriad of reasons for why I walked away from the Church, the gospel, and in a way, my family. But they really don’t matter. I didn’t make one big decision to leave the Church—I probably made a thousand choices. But one thing I have always known is that my parents did make one big decision, and they stuck to it. They decided to love me.

“I couldn’t possibly know how many tears have been shed, how many sleepless nights, nor how many heartfelt pleading words of prayer have been uttered on my behalf. They didn’t call me out on my sins; rather, they called out to me in my sinfulness. They didn’t make me feel unwelcome in their home and at family gatherings; any of those feelings were of my own doing. Instead, they continued to welcome me. They must have seen my light dim over time. But they knew that the person I was back then was just a shadow of who I was yet to become.

“Just as my path away from the Church was complex, so was my way back. But one thing that was not hard about coming back was the feeling of being back home where I belong.”

My message today is especially to all who once felt the Spirit but question whether there is a way back or a place for you in the restored Church of Jesus Christ. It is also for any who are barely hanging on or who are tempted to step away.

This message is not a challenge, and it is not a condemnation. It is an invitation, extended with love and a sincere desire to welcome you back to your spiritual home.

I have prayed that you will feel the witness

inyong matagamtam pag-usab ang malipayong bunga sa ebanghelyo.

Usa ka sister sa Estados Unidos nawala sa Simbahan sulod sa daghang katuigan. Ang iyang istorya sa pagbalik naglakip og gamhanang mga leksiyon alang sa mga ginikanan ug mga sakop sa pamilya nga naguol tungod sa mga minahal kinsa mipahilayo. Siya misulat:

“Makalista ko og daghan kaayong rason kon nganong mipalayo ko sa Simbahan, sa ebanghelyo, ug laing paagi, sa akong pamilya. Apan dili na gayod kini importante. Wala ko naghimo og usa ka dakong desisyon sa pagbiya sa Simbahan—Ako tingali naghimo og usa ka liboan ka pagpili. Apan usa ka butang nga ako kanunayng nasayod mao nga ang akong mga ginikanan mihimo og usa ka dakong desisyon, ug sila nagpadayon sa pagsunod niini. Sila mihukom sa paghigugma kanako.

“Dili na nako maihap kon unsa kadaghang luha ang miagas, pila ka gabiing walay tulog, unsa ka daghan ang kinasingkasing nga pangamuyo sa pag-ampo ang nalitok alang sa akong kaayohan. Wala sila mosaway sa akong mga sala; hinoon, mipangga kanako bisan pa sa akong pagkamakasasala. Wala nila gipabati nako nga dili na welcome sa ilang panimalay ug sa mga panagpundok sa pamilya; ang bisan unsa niadto nga pagbati akong kaugalingong binuhatan. Hinoon, sila mipadayon sa paghangop nako. Nakita gyod tingali nila ang akong kahayag nga miawop paglabay sa panahon. Apan sila nasayod nga ang akong pagkatawo kaniadto usa lamang ka tinipik sa kon si kinsa ako sa umaabot.

“Sama lang sa akong dalan sa pagbiya gikan sa Simbahan nga komplikado, ingon usab ang akong pagbalik. Apan usa ka butang nga dili lisod mahitungod sa pagbalik mao ang pagbati nga nahiuli sa panimalay diin ako nahisakop.”

Ang akong mensahe karon gitumong gayod alang sa tanan nga kaniadto mibati sa Espiritu apan nangutana kon aduna bay dalan pabalik o usa ka dapit alang kaninyo diha sa gipahiuli nga Simbahan ni Jesukristo. Alang usab kini ni bisan kinsa nga naglisod na sa pagpadayon o natintal sa pagpalayo.

Kini nga mensahe dili usa ka paghagit, ug dili kini usa ka pagpanghimaraot. Kini usa ka pagdapit, gihatag inubanan sa gugma ug usa ka sinsero nga tinguha sa paghangop kaninyo balik ngadto sa inyong espirituhanong panimalay.

Ako nag-ampo nga kamo mobati sa pag-

of the Holy Ghost as you now hear this loving invitation and magnificent promise from our Saviour, Jesus Christ:

“Will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?”

Every week many are responding to the Saviour’s invitation by returning to discipleship and Church activity, quietly and humbly seeking the healing that Jesus promises. And contrary to narratives which sometimes circulate, record numbers of our young people are choosing to stay strong and to grow their faith in Jesus Christ.

When some of Jesus’s followers in Capernaum found His teachings hard and chose to leave, He turned to His Apostles and asked, “Will ye also go away?”

This is the question we each must answer as we face our individual times of testing. Peter’s response to Jesus is timeless and resounding: “To whom shall we go? thou hast the words of eternal life.”

So as you consider the Saviour’s invitation to return unto Him, what might you learn from the story of the willow tree?

The journey back is often not easy or comfortable, but it is worth it. When our willow was stood back up, all its branches were cut away. It was not pretty. We too may feel vulnerable as we discard old ways and are stripped of pride. Focusing your faith on Jesus Christ and His gospel—the trunk and the roots—will give you the hope and the courage to take that first step back.

It took many years for our willow to regain its former strength and beauty. Now it is even stronger and more beautiful than before. Be patient as your faith and testimony also grow. This includes not taking offense at thoughtless comments like “Where have you been all these years?”

saksi sa Espiritu Santo samtang inyo karong madungog kining mahigugmaong pagdapit ug talagsaong saad gikan sa atong Manluluwas nga si Jesukristo:

“Dili ba kamo mobalik ngari kanako, ug maghinulsol sa inyong mga sala, ug makabig, nga aron unta Ako moayo kaninyo?”

Matag semana daghan ang nagtubag sa pagdapit sa Manluluwas pinaagi sa pagbalik ngadto sa pagkadisipulo ug sa kalihokan sa Simbahan, hilom ug mapaubsanong nagtinguha sa pagkaayo ug mga saad ni Jesus. Ug sukwahi sa mga istorya nga usahay nadungog, narekord nga daghan sa atong mga batan-on ang mipili nga magpabiling lig-on ug mopalambo sa ilang pagtuo diha ni Jesukristo.

Sa dihang ang mga sumusunod ni Jesus didto sa Capernaum nakakita nga ang Iyang mga pagtulun-an lisod ug mipili sa pagbiya, Siya miatubang ngadto sa Iyang mga Apostoles ug nangutana, “Mobiya ba usab kamo Kanako?”

Mao kini ang pangutana nga kinahanglan gayod natong tubagon kon kita mag-atubang og mga panahon sa pagsulay. Ang tubag ni Pedro ngadto ni Jesus walay kataposan ug maglanog-lanog, “Ginoo, kinsa may among kapaingnan? Anaa kanimo ang mga pulong nga naghatag ug kinabuhing walay kataposan.”

Busa samtang kamo maghunahuna sa pagdapit sa Manluluwas sa pagbalik ngadto Kaniya, unsa kaha ang inyong makat-onan gikan sa istorya sa kahoy nga willow?

Ang panaw pabalik usahay dili sayon o komportable, apan angay lang. Sa dihang ang among willow nabalik sa pagbarog, ang tanang sanga giputol. Dili kadto nindot. Kita usab mahimong mobati nga masakitan samtang atong gisalikway ang naandang mga kinaiya ug giwagtang ang garbo. Sa pagtutok sa inyong hugot nga pagtuo diha ni Jesukristo ug sa Iyang ebanghelyo—ang punoan ug ang mga gamot—makahatag ninyo og paglaom ug kaisog sa paghimo sa unang lakang pabalik.

Midangat pa kini og daghang tuig alang sa among willow nga maulian pag-usab sa kanhi niining kalig-on ug katahom. Karon mas lig-on pa gayod kini ug mas matahom kay sa kaniadto. Pagmapailobon kay ang inyong pagtuo ug pagpamatuod motubo usab. Kini naglakip nga dili masilo sa mga walay hinungdan nga mga komentaryo sama sa “Diin gud ka napadpad sa daghang katuigan?”

The willow would never have survived without constant care and nourishment. You will nourish your faith and your testimony as you feast at the sacrament table each week and as you worship in the house of the Lord.

Just as the willow needed sunshine for its branches and leaves to grow again, so your testimony will grow as you stay sensitive to the feelings and the witness of the Spirit. Learn from Amulek, who described his time as a less-active member by saying, “I was called many times and I would not hear.”

My neighbour knew what the willow could once again become. So too the Lord knows your divine potential and what your faith and your testimony can become. He will never give up on you. Through the Atonement of Jesus Christ, all that is broken can be healed.

I witness that there is rejoicing in heaven over those who return. You are needed, and you are loved. I testify that Jesus Christ is our Saviour and that He blesses all who return unto Him with greater peace and with great joy. His arms of mercy are not folded but are open and extended to you. It is not too late for you to come back. With all the love in our hearts, we welcome you home. In the name of Jesus Christ, amen.

Ang willow wala gyod unta makalahutay kon walay kanunayng pag-atiman ug pag-alima. Kamo moalima sa inyong pagtuo ug sa inyong pagpamatuod kon kamo mokaon diha sa sakramento sa matag semana ug mosimba diha sa balay sa Ginoo.

Sama lang sa willow nga nagkinahanglan og hayag sa adlaw ang mga sanga ug mga dahon niini motubo pag-usab, ingon usab ang inyong pagpamatuod motubo kon kamo magpabiling sensitibo sa mga pagbati ug pagsaksi sa Espiritu. Pagkat-on gikan ni Amulek, kinsa mihulagway sa iyang panahon isip dili aktibo nga miyembro pinaagi sa pag-ingon, “Ako gitawag sa makadaghan ug ako wala mopatalinghog.”

Ang akong silingan nasayod kon unsay mahimong sangpotan pag-usab sa willow. Ingon usab ang Ginoo nasayod sa inyong balaan nga potensiyal ug kon unsa mahimo sa inyong pagtuo ug pagpamatuod. Siya dili gayod mobiya kaninyo. Pinaagi sa Pag-ula ni Jesukristo, ang tanang naguba mahimong maayo.

Ako mosaksi nga adunay pagmaya didto sa langit niadtong mobalik. Kamo gikinahanglan, ug kamo gimahal. Ako mopamatuod nga si Jesukristo mao ang atong Manluluwas ug nga Siya mopanalangin sa tanang mobalik ngadto Kaniya uban sa mas dakong kalinaw ug hingpit nga kalipay. Ang Iyang mga bukton sa kalooy wala magkayugpos apan nakabukas ug gilugway nganha kaninyo. Dili pa ulahi alang kaninyo sa pagbalik. Uban sa tanang gugma sa among kasingkasing, kami mohangop kaninyo sa panimalay. Sa ngalan ni Jesukristo, amen.